

Velmi osobní návštěva u Coco Chanel

Slavné černé logo, které tvoří dvě propojená C, je nanejvýš střídmě přilepeno na bílé fasádě z 18. století ve velmi rušné ulici Cambon, číslo popisné 31. S přibývajícím časem provoz houstne a hluk je stále hlasitější. Lidé diskutují s větším respektem, zpomalují, ohlíží se. Právě tady stojí dům Chanel.

Včera, dnes, zítra

Butik se nachází v přízemí, zkušební salon v prvním patře a krejčovské dílny pod střechou, odkud pohled sklouzává k Vendômskému sloupu a Eiffelově věži. Jen málo věcí se změnilo od roku 1920, kdy se zde *Mademoiselle* usídlila, aby si prostor začala patro po patru dokonale zařizovat. Poprvé má dobře zavedený obchod. Poprvé může dát volný průchod svým ambicím a uplatnit tak ve větší míře již zjevný talent, díky kterému žena získala novou siluetu. Zřízení salonu bylo základním krokem, neboť bez toho by kritická módní instituce *Chambre de la Haute Couture* proslulou neudělila značku kvality. Po roce 1921 pak přicházejí zkoušky jednotlivých kolekcí a také, tehdy každodenní, módní přehlídky. Někdy lze ve vzrušení z kolekcí vnímat instinkt a popud, jindy klid, ticho a tlukot srdce v rytmu, který v domě panuje. Za šířením ducha Chanel dnes stojí Karl Lagerfeld.

1. V osobním prostoru dává *Mademoiselle* volný průchod tlukotu srdce. Čínské paravány, jejichž zástěnu rozpůlila, aby neutrpěly na své okázalé dekoraci, se stanou pilířem dekorace ve stylu Chanel a z kdejakého bytu vytvoří drahocennou šperkovnici.
2. Vějíř, který se objevuje na čínských paravánech, se později stává jedním z oblíbených předmětů *Mademoiselle*. Vějíř na obrázku je z želvoviny.

Za zrcadlem

Zrcadla, lustry a skládací dveře neboli tři prvky dekorace, které Coco Chanel navrhuje v soukromém prostoru nad salonem, který upravuje kolem roku 1934. Tři pokoje, jednoduchý vchod... Nevelký prostor, ve kterém kouzelnice Coco dokáže navodit vzrušující atmosféru.